Пише: Владимир Кршљанин
среда, 09 јануар 2008 15:02

Део власти у Србији је пре неколико месеци признао да нас је НАТО бомбардовао „ради отимања Косова и Метохије". И накнадна памет је – памет, па морамо ту изјаву прихватити као позитивну, иако је изречена тек кад су од Русије добијене гаранције да ће се супротставити бесправном проглашењу независности ове српске покрајине. У ствари, онај ко је давао гаранције били су највиши српски руководиоци. Они су Русији морали обећати да неће прихватити независност Космета!

Косово и Метохија су чвор англоамеричког рата против Југославије и српског народа (наравно, када се каже англоамеричког, не сме се потценити улога Немачке и Ватикана – она је била иста као у Другом светском рату; реч је о англоамеричком вођству, које је у Другом светском рату било прикривено, а сада је било отворено). Једна од полуга екстремне емиграције која је највише ојачала у окриљу западних служби да би биле употребљене за разбијање Југославије је управо албанска са Космета. Сарадњу албанских емиграната са италијанском мафијом у трговини дрогом у Америци, као и затвореност, патријархални карактер албанске заједнице и чињеницу да албански језик мало ко на свету разуме, искористила је ЦИА да направи нову мафију. Директно су примењена искуства из Латинске Америке. Тако су се англоамериканци показали много продуктивнијим од др Франкенштајна – створили су више страшних чудовишта. Данас су најпознатија Ал Каида и албанска мафија. По моћи, количини новца и утицају, као и водећој улози у контроли тржишта наркотицима у Западној Европи и САД, ова друга је још увек недовољно откривена за западну јавност. Сем тога, рат против Југославије, без обзира што је вођен на европском тлу, још увек је, у већем делу западне јавности прихваћен као оправдан. Ово су разлози због којих англоамериканци (а и део њихових европских савезника који су у том рату учествовали) остају заробљеници плана за давање „независности" Космету, без обзира на последице (рат који може захватити неколико држава на југу Балкана, то већ локални војни команданти НАТО-а отворено признају!). Империја већ пада и нада се да ће тај пад ублажити ако спречи да из косметског ормана почну да испадају костури. Али то се не може спречити, можда се може само мало одложити.

Англоамеричка „униполарна" авантура се ближи неславном крају. Изгубљени ратови, изгубљени кредибилитет, крах шпекулантског система империје и светских финансија... А о каквој „извозној" или било каквој другој демократији ту може бити речи? О „светском моралном лидерству"? О „перспективама развоја" које се другима нуде? Нема ту никаквог развоја. Тадић нам је ових дана као пример за углед навео Бугарску! САД и

Британија катастрофу могу избећи само ако потпуно промене своје понашање на међународној сцени и прихвате пружену руку равноправне сарадње коју им нови центри светског развоја на Истоку нуде. А зашто им пружају руку? Јер су неспорно најмоћнији, не понашају се по очајничкој агресивној империјалној логици и јер знају да би тотални колапс САД и Британије болно осетили и сви други на свету. Али ако рука не буде прихваћена, Русија и Кина ће издржати. Имају реалну економију и огромне златне резерве (Кина – 1,434 а Русија 470 милијарди долара). ЕУ тек треба да се определи, али њено опредељивање неће бити лако ни брзо. Мораће да плати скупу цену свог учешћа у англоамеричким империјалним авантурама! На плану реалног, зар Србија уопште треба да има неку дилему? Окупација од стране англоамеричке осовине која је пред колапсом и везивање за њихове проблематичне институције или слобода и пријатељско савезништво са Русијом и другим мегаекономијама слободног Истока? Србија и нема дилему, јер Србија још нема свој глас. Оно што гледате је виртуелна политичка утакмица западних марионета „произашлих из ДОС-а"! А за промену је потребно да свако од нас за себе одлучи да неће у понор.

Србија је, декларацијом свог парламента, прокламовала „војну неутралност" у односу на НАТО. Представници ДСС и СРС то сматрају за трајно опредељење, а представници ДС и Г17+ за став који је на снази „до референдума", указујући (са правом) да питање уласка Србије у НАТО „још није на дневном реду" (сасвим им је удобно и довољно то што је Србија под НАТО окупацијом). Они се истовремено хвале „одличном сарадњом" са НАТО, чији су командаднти „обећали" да ће заштити Србе на Космету, у случају да проглашење независности буде праћено насиљем. Притом, они скривају од јавности да се ни сада НАТО снаге на Космету нису распоредиле тако да заштите Србе, већ су појачале своје позиције на „административној граници", ваљда да би спречиле евентуални улазак српских трупа на сопствену територију.

У односу према НАТО-у, на делу су две велике обмане српске јавности. Прва се односи на „Партнерство за мир". Јавност је ту обману већ прогутала. Наиме, тврди се, да је чланство у овој „организацији", бенигно и чак корисно, а уосталом и „Русија је чланица Партнерства". Ту се намерно прећуткује да „Партнерство за мир" није никаква међународна организација, већ систем билатералних уговора. Свака земља која хоће да уђе у „партнерство" са НАТО-ом потписује посебан уговор, по коме прихвата одређене обавезе (прилагођавање својих војних стандарда натовским – о свом трошку и стављање своје војне безбедности на увид и под контролу НАТО-а), а сам НАТО не преузима никакве обавезе у односу на свог „партнера"! Такође, ови билатерални уговори нису једнаки и свакоме би требало да буде јасно да обавезе које је Русија преузела у односу на НАТО не могу бити исте као обавезе које је преузела нека мала земља, која је уз то, под НАТО окупацијом. Друга обмана, која уз позитиван развој догађаја може престати да то буде, односи се на „војну неутралност". Власти чак, понекад, невољно, признају очигледну чињеницу, коју су тек недавно открили, да је Космет под НАТО окупацијом (већ девету годину!). Међутим, за деловање Србије и за очување њене територијалне целовитости, много је важнија чињеница да је Србија под НАТО окупацијом! О каквој „неутралности" може бити реч ако англоамерички, натовски, контролори и „саветници" седе у Министарству одбране, Генералштабу, ВБА, Полицији, БИА, свим министарствима и многим привредним, финансијским и другим установама?

Кад западни дипломати и тајне службе кадрују у Србији? Кад у Србији дневно присуство у медијима добијају једна марионетска политичка партија (ЛДП) и мноштво агентурних невладиних организација које не репрезентују ништа српско, већ директно англоамеричку политику и њихове интересе ('Косово треба да добије независност, а Хаг је врхунац правде'). О некаквој „неутралности" можемо говорити тек онда када сви натовци који седе у државним и другим институцијама напусте Србију, а НАТО пропаганда на српској јавној и политичкој сцени буде онемогућена.

Без обзира на многовековне корене проблема на Косову и Метохији, не треба никад заборавити да су се сви сукоби између балканских народа у историји дешавали само као последица уплитања великих сила. И данас, нису „албанци" ти који хоће да нам отму Косово и Метохију. Косово и Метохија су под окупацијом НАТО и марионетске албанске нарко-мафије, која је и против албанског становништва покрајине примењивала исте мере терора (убиства, киднаповања, мучења, силовања) као и против Срба, како би се учврстила на власти, а њихови вођи, најкрволочнији злочинци, били промовисани од стране Олбрајт и Холбрука као „политичари" и „борци за слободу". А њихове жртве су грађани Србије! Дакле, обавеза Србије није само да заштити свој територијални интегритет, већ и да заштити своје грађане, без обзира на етничку припадност, од терора! Крвава НАТО-терористичка косметска машинерија има најстрашније циљеве: профит од трговине дрогом и других облика међународног криминала, уграђивање базе највеће америчке базе у Европи, „Бондстил" код Урошевца у „санитарни кордон" против Русије, коришћење изманипулисаних и милитаризованих Албанаца за стварање трајног проблема европском јединству и заштиту НАТО-нафтовода за крађу каспијске нафте који никада неће бити изграђен, експлоатисање природних богатстава Космета и стални притисак на Србију и српски народ.

Дакле, ми већ имамо „НАТО марионетску квазидржаву" на Космету. Шта учинити? 1. Протерати НАТО контролоре из Београда; 2. Забранити партије финансиране из иностранства; 3. Онемогућити да стране владе финансирају домаће организације и ограничити донације појединаца; 4. У случају англоамеричког признања „независности" Космета, затражити руску војну помоћ и ослободити бар део територије покрајине; 5. Успоставити тесне везе са грађанима Србије албанске народности ради њихове заштите од терора.

Али за то треба променити власт у Београду!? Па шта нас спречава да је променимо?

Све ово се мора учинити сада. Могло се учинити и лакше и раније да марионетски режими у Београду нису седам година сејали за Србе страшну илузију о евроатлантским интеграцијама и западној демократији. Да смо на време могли ући у политичко, економско и војно савезништво са водећом сувереном демократијом савременог света – Русијом. Овако, готово без државе, војске, финансија и економије, имамо тежак задатак. Могућност успеха је реална, јер англоамерички фактор опхрван морем својих проблема, нема више могућности за интервенцију, а снага Русије и других слободних земаља већ је постала доминантна у светским односима.

На средњи и дужи рок, ради превазилажења последица разорне англоамеричке политике на Балкану и на Космету, Србија као суверена демократија мора спроводити своју политику одлучно и паралелно у неколико стратешких праваца: 1) Јачање свих облика сарадње са Русијом, укључивање у Евроазијску Економску Заједницу и Организацију Уговора о колективној безбедности; 2) Стварање услова за реинтеграцију свих конститутивних делова српског народа у једну државу; 3) Тесно повезивање православних словенских народа Балкана – стварање „Балканског Бенелукса" који би чиниле Србија, Бугарска и Македонија; 4) Активно учешће у свим облицима мултилатералне сарадње на Балкану.

Предизборне кампање у Србији које контролишу западне службе и западне финансије претварају се у медијско арлаукање лажи и обмана. Ослобођење Србије (и Космета) није могуће само помоћу избора које контролише Запад. Неопходно је пуно мобилисање и обједињавање свих патриотских и креативних потенцијала земље и народа.

(одломак из необјављене књиге „Слободна Србија – приручник за ослобођење")

Аутор је председник Народног покрета Србије